

A lokacin da, an yi wata yarinya mai sunan Mulongo, ta na rayuwa ne tare da uwayenta da suke kusa da garin budongo. Wata rana, uwa Mulongo ta aike ta rijiya dɓibar ruwa.

Bisan hanyarta, ta gamu da abokananta. Za su tafiya cikin daji neman itace. Mulongo tana son ta bi su. "Don Allah ku jirayeni karkashin iccen kuka!" in ji ta. "Za ni tafiya in debo ma uwata ruwa." Amma abokananta ba su son su jiraye ta.

"Da kyau, za ni cimmaku cikin daji" in ji Mulongo. Ta je da gudu ta debo ruwan, ta kawoma uwarta. Kuma ta je cikin dajin ta tararda abokananta.

Ta bi ta hanyar da za ta kaita wajen wani marmaro. Daga wata gabar ruwan, akwai kananan hanyoyi da suke kai ka ko'ina. "Ta ina suka bi?" tana tambayar kanta.

Ta ɗauki hanyar da ta fi nisa,
take tafiya, take tafiya, amman
ba ta cimma bokaɗanta ba. Ta
gaji kwarai sai ta zamna
karkashin wata bushiya don ta
futa, daga nan kwana ya ɗauke
ta.

Lokacin da Mulongo ta farka,
dare ya yi. Cikin dufu, sai ta
hango wasu idanu masarori
suna walkiya. Kuraye sun kewaye
ta! Ta firgita sosai har ba ta iya
kuwa. Ta so ta tsere amma
kurayen da suka kewayeta suma
yunwa suke ji.

"Kar da kimotsa" inji babban
kuren, da wata kwararar murya.
"Idan kin yi gudu, za mu cinye ki."
Sai ta roke su, "don Allah, ku bar
ni in tafi gidanmu!"

Amma maimakon haka, sai kurayen suka kai ta gidansu can cikin daji. Wani daki ne mai dauda, cike da kasusuwa sai kuda suna ta yin bobowa. Ta yi kwance kamar ta yi barci.

Cikin dufu, ta ji kurayen suna yin shawara. "Yaya wutar?" wata kura ta tambaya. "Ko ruwan sun tafasa?" "Komi ya kammalu" aka bata amsa. "In janyo ta?" "e, e!" sauran kurayen suna gurnani. "Yunwa muke ji!" Sun shirya su fito da Mulongo daga cikin dakin.

Sai babban kuren ya ce, "Kai kuraye, ku dakata. Kar kumanta ka'idar wannan garin. Babu kuren da za ya ci shi kadai. Ya kamata mu gayyaci duk iyalenmu don mu ci abincin." "Za ni gayyaci sirikaina" in ji matarshi. "Za ni je in kiranyo yan uwana" in ji karamar kurar. "Ni ko za ni tsayawa don in fake abincinmu" in ji babban kuren.

Babban kure ya zauna bakin
kofar dakin, sauran ko suka
barbazu cikin daji. Can da
jimawa, babban kure ya fara
angaje gaban wutar da suka
kunna. Nan take har ya fara
shinkori. Sa'ar Mulongoke nan!
Amma, yaya za ta bi kusan da
kuren? Sabida girmanshi ya tare
kofar fitta.

Hanya guda ce, ta tsalaka sama,
ta fada wancen bangaren na
kuren, sai ta zuba da gudu bakin
kokarinta.

Ko da sauran kurayen suka dawo, suka lura da abun da yafaru, suka je neman Mulongo, cikin bakin-ciki da takaici. Amma, ina, ta yi nisa.

Da ta iso cikin garinsu, wani mutum ya gane ta sai ya sa kuwa, "Mulongo, Mulongo ta dawo, Mulongo ta dawo" Babanta da uwarta suka tarbe ta da gudu, suka rungume ta, su na yi wa Allah godiya da ya ceci diyarsu, "Mulongo, Mulongo, mun aza kin mutu!"

Tun daga wanna ranar, Mulongo
da sauran yaran, basu sake
komawa cikin daji su kadai.

